

ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΟΙ Κ. Κ.

Π. ΖΑΧΑΡΙΑΣ, Κ. ΚΤΕΝΑΣ, Γ. ΡΑΖΕΛΟΣ, Ν. ΣΑΛΙΒΕΡΟΣ,
Γ. ΣΑΡΡΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΦΟΥΝΤΟΥΛΗΣ

ΕΤΟΣ ΙΓ'.

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1912

ΛΙΘ. 6.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῶν ἐγερθεῖσων διαφορῶν κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν - Λαρίσσης - Συνοφῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων ὑπο Λουδοβίκου Σβέριγκ καὶ Ἡλία Ι. Ἀγγελοπούλου.

Τὸ γνήσιον τοῦ ὕλικου καὶ ἡ κατασκευὴ ὡς βάσις διὰ τὴν γένεσιν τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μορφῶν ὑπὸ Ἐμμ. Κριεζῆ.

Ποικίλα.

Ἡ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΓΕΡΘΕΙΣΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ — ΛΑΡΙΣΣΗΣ — ΣΥΝΟΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

ἮΠΟ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΣΒΕΡΙΓΚ

ΚΑΙ

ΗΛΙΑ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὡς γνωστόν, ἡ ἐπίλυσις τῶν διαφανῶν αἰτίνας ἀνεφύησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Λαρισσαϊκοῦ Σιδηροδρόμου, ἀνετέθη εἰς διαιτητὰς συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 55 τῆς Συμβάσεως. Καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλ. μὲν Κυβερνήσεως διαιτητῆς εἶχε διορισθεῖ ὁ ἐν Σααρβρούκεν τῆς Πρωσσίας Πρόεδρος τῆς Διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων, κ. Λ. Σβέριγκ, ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας δὲ τῶν Ἑλλ. Σιδηροδρόμων ὁ κ. Ἡλίας Ι. Ἀγγελόπουλος, Μηχανικός.

Ἡ διαιτητικὴ ἀπόφασις ἐδημοσιεύθη τελευταίως γαλλιστὶ ἐν Στρασβούργῳ. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Ἀρχιμήδους παραθέτομεν τινῶν μὲν ζητημάτων λεπτομερῆ πῶς περιέληψιν, τῶν δ' ἄλλων,

τῶν τεχνικῶς σπουδαιότερων, πλήρη μετάφρασιν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἔχει οὕτως:

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων ἀνεφύησαν διαφοραὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Σιδηροδρόμου Πειραιῶς — Λαρίσσης — Συνοφῶν. Ἡ Ἑταιρεία, δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 3849/2296 τῆς 8/21 Φεβρουαρίου 1910 ὑπέβαλε πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργῶν τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς τὰς ὁποίας, οὗτος, ἀπέρριψε διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὑπ' ἀριθ. 2426 τῆς 30 Μαρτίου 1911. Ἡ Ἑταιρεία τότε δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 4203/2573 τῆς 3/16 Μαΐου 1911 ἐζήτησε, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 55 τῆς συμβάσεως, τὴν ὑποβολὴν τῆς διαφορᾶς ἐνώπιον διαιτητῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεδέχθη καὶ εἰδοποίησε τὴν Ἑταιρείαν δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 1480 τῆς 12 Ὀκτωβρίου 1911 ὅτι διώρισεν ὡς διαιτητὴν αὐτῆς τὸν κ. Schwering, Wirklicher Geheimer Oberbaurat καὶ Πρόεδρον τῆς Βασιλικῆς διευθύνσεως τῶν Σιδηροδρόμων ἐν Saarbrücken. Εἰς ἀπάντησιν ἡ Ἑταιρεία τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς ὑπ' ἀριθ. 2661 τῆς 19/1 Ὀκτωβρίου, εἰδοποίησε τὴν Κυβέρνησιν ὅτι διώρισε καὶ αὐτὴ ὡς διαιτητὴν τὸν κ. Ἡλίαν Ἀγγελόπουλον, Μηχανικὸν ἐν Ἀθήναις.

Τὴν 30 Μαρτίου/12 Ἀπριλίου 1912 οἱ διαιτηταὶ συνήλθον ἐν Ἀθήναις καὶ ἔλαβον γνώσιν, κατὰ τὰς συζητήσεις αὐτῶν, τῶν ἀκολούθων ἐγγράφων:

1ον Ἐκθεσιν τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων τοῦ 1912 περιλαμβάνουσαν τὰς 25 τῆς διαφορᾶς ἀπαιτήσεις.

2ον Ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ αἰτήματα τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων.

3ον Σχέδια, ἀλληλογραφίαι καὶ λοιπὰ σχετικὰ ὑποβληθέντα παρ' ἀμφοτέρων τῶν μελῶν.

4ον Συμπληρωτικὰ σημειώματα καὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ αἰτήματα τῆς Ἑταιρείας.

5ον Παρατηρήσεις τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν συμπληρωτικῶν σημειωμάτων τῆς Ἑταιρείας.

6ον Ἀντεκθέσεις ἐπὶ τῶν σημειωμάτων καὶ παρατηρήσεων τῆς Ἑταιρείας εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς Κυβερνήσεως.

7ον Συμπληρωτικαὶ σημειώσεις ὑποβληθεῖσαι ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Οἱ διαιτηταὶ συνεζήτησαν, εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν καὶ εἰς πολλὰς συνεδριάσεις, τὰς διαφόρους ἀπαιτήσεις τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν γραμμὴν. Ἡ ἐπιτόπιος ἐξέτασις ἔλαβε χώραν ἀπὸ τὰς 10/23 ἕως 12/25 Ἀπριλίου 1912, μεθ' ἧς οἱ διαιτηταὶ ἐξηκολούθησαν τὴν λεπτομερῆ συζήτησιν ἐπὶ τῶν ὑπὸ κρίσιν θεμάτων ζητησάντες καὶ διαφόρους συμπληρωτικὰς πληροφορίες. Αἱ συζητήσεις αὗται κατέληξαν εἰς συμφωνίαν ἐπὶ

τινῶν ἀπαιτήσεων, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐπήρκει ὁ χρόνος, ἀπεφασίσθη νὰ συνεχισθῶσιν αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν ζητημάτων αὐτὰ ἐμμενον ἄλλα καὶ νὰ ληφθῶσιν, ἐφ' ὅσον τοῦτο θὰ ἦτο ἐφικτόν, ὀριστικαὶ ἀποφάσεις ἐν Saarbrücken. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης ταύτης συμφωνίας διευτρώθησαν ἐν προσωρινῷ πρωτοκόλλῳ ὑπογραφέντι ὑπὸ τῶν διαιτητῶν ἐν Ἀθήναις τῇ 12/25 Μαΐου 1912.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἀποφασισθέντα, οἱ διαιτηταὶ ἐπανάρξαντο τὴν συζήτησιν αὐτῶν ἐν Saarbrücken τῇ 5/18 Ἰουλίου 1912, καὶ τῶν συζητήσεων τούτων τελικὸν ἀποτέλεσμα ἐπήρξεν τὸ ὀριστικὸν πρωτόκολλον συμφωνίας, ὄπερ ὑπεγράφη τῇ 19 Ἰουλίου/1ῆς Αὐγούστου 1912, ἐπέχον θέσιν διαιτητικῆς ἀποφάσεως μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὀριστικῆς ἐκθέσεως.

Saarbrücken 17 Αὐγούστου 1912

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΣΒΕΡΙΓΚ
Wirklicher Geheimer Oberbaurat und
Eisenbahndirektionspräsident

ΗΛΙΑΣ Ι. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
Μηχανικός

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἡ Ἑταιρεία καθορίζει τὰς αἰτουμένας ἀποζημιώσεις, ὡς κάτωθι ἐν τῇ στήλῃ (I) τοῦ Πίνακος, αἵτινες ἀναβιβάζονται διὰ τῶν συμπληρωματικῶν σημειωμάτων αὐτῆς εἰς τὰ ἐν τῇ στήλῃ (II) περιλαμβανόμενα ποσά.

	ΣΤΗΛΗ I		ΣΤΗΛΗ II	
	Φράγκα	Δραχμαὶ	Φράγκα	Δραχμαὶ
1ον Ἀπαλοτριώσεις. Καθυστερήσεις κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν γηπέδων.	—	128.284,—	—	148.809,44
2ον Καθυστερήσεις τῆς παραδόσεως τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὀφειλομένων ὕλικῶν	—	πρὸς ἐπόμενησιν	—	πρὸς ἐπόμενησιν
3ον Ἀναδιαμετακομίσεις ὕλικῶν . . .	—	19.844,—	—	23.019,04
4ον Καθυστερήσεις ἐγκρίσεως τῶν ὑποβαλλομένων σχεδιαγραμμάτων . . .	—	105.000,—	—	121.800,—
5ον Συμβατικὸν τιμολόγιον	—	240.000,—	—	278.400,—
6ον Λιμενικὰ καὶ καθυστερήσεις ἀδειῶν ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς	—	20.000,—	—	232.000,—
7ον Δημοτικὸς φόρος	—	200.000,—	—	232.000,—
8ον Ἐπέμβασις τοῦ Ἑλέγχου διακοπαὶ δι' ἐνόπλου δυνάμεως ἀδικαιολόγητοι ἀρνήσεις ἐγκρίσεως μεταβολαὶ τῶν ἐγκκεκριμένων τύπων . .	—	318.372,—	—	369.311,52
Εἰς μεταφορὰν	—	1.031.500,—	—	1.405.340,—

	ΣΤΗΛΗ Ι		ΣΤΗΛΗ ΙΙ	
	Φράγκα	Δραχμαί	Φράγκα	Δραχμαί
Ἐκ μεταφορᾶς	—	1.031.500,—	—	1.405.340,—
9 ^{ον} Περιπτώσεις ἀνωτέρας βίας ὑγιεινῆ κατάστασις	139.938,—	—	159.811,28	—
10 ^{ον} Ἐλλειψις ἀσφαλείας βανδαλισμοί .	29.056,—	103.600,—	33.704,96	120.176,—
11 ^{ον} Φωτοτυπίαι, Ἡλιογραφίαι	—	29.477,—	—	32.845,80
12 ^{ον} Προβλῆς καὶ κρηπιδώματα Πειραιῶς	—	13.986,—	—	15.498,—
13 ^{ον} Σχεδιαγράμματα κτιρίου ἐπιβατῶν Ἀθηνῶν καὶ ὑπόστεγα	—	113.566,—	—	126.546,16
14 ^{ον} Ὅδογέφυρα Γοργοποτάμου	—	657.500,—	—	745.319,36
15 ^{ον} Παππαδιά	—	809.001,—	—	991.580,05
16 ^{ον} Διακλάδωσις Λεβαδείας	—	3.000,—	—	3.480,—
17 ^{ον} Παραλλαγή Κουρνόβου	760,31	310.134,26	—	350.664,45
18 ^{ον} Δεμιρλή-Λάρισσα	294.392,—	—	341.494,72	—
19 ^{ον} Λάρισσα-Σύνορα	227.871,—	81.000,—	264.330,36	93.960,—
20 ^{ον} Ἔργα ἐν τοῖς σταθμοῖς. Γραμμαί, σταθμεύσεις καὶ παρακάμψεις	65.230,30	108.400,55	66.547,85	73.436,98
21 ^{ον} Τύποι ἀτμαμαζῶν	41.040,—	—	47.606,40	—
22 ^{ον} Περικοπαὶ τῶν μηνιαίων πιστοποιήσεων	27.482,—	35.491,—	47.055,—	60.007,36
23 ^{ον} Καθυστέρησις πληρωμῆς πιστοποιήσεων	39.740,—	73.174,—	46.098,40	84.815,52
24 ^{ον} Καθυστέρησις ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως	—	382.961,85	—	438.534,42
25 ^{ον} Καθυστέρησις ἀποδόσεως τῆς, λόγῳ ἐγγυήσεως, κρατήσεως καὶ τῆς ἐγγυήσεως	—	185.177,—	—	235.936,68
Ἐπὶ πλέον ἢ Ἐταιρεία ζητεῖ τὴν ἐτησίαν αὔξησιν τοῦ χιλιομετρικοῦ τιμολογίου κατὰ 80 δρχ. πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ἐπὶ πλέον δαπανῶν ἐκμεταλλεύσεως συνεπείᾳ τῆς μεταβολῆς τῶν τύπων ἀτμαμαζῶν τῶν ἐν τῇ συμβάσει καὶ ταῖς συγγραφαῖς προβλεπομένων. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποδόσεως τῶν ἀνωτέρω ὑλικῶν ζημιῶν ἢ Ἐταιρεία τῶν Ἑλληνικῶν Σιδηροδρόμων ζητεῖ διὰ τὰς ζημίας τὰς μὴ δυναμένας νὰ ὑπολογισθῶσι ἀποζημίωσιν ἐκ:	134.490,40	1.062.031,34	133.351,03	1.071.857,22
Τὸ ὅλικόν ποσόν τῶν αἰτήσεων ἀνέρεχεται εἰς:	1.000.000,—	5.000.000,—	1.140.000,—	5.850.000,—

Οἱ τόκοι ἐν ταῖς ἀπαιτήσεις τῆς ἐταιρείας ἀνέρονται εἰς σημαντικὸν ποσόν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἡ Κυβέρνησις ἐν τῇ ἀπαντήσῃ αὐτῆς ἐπὶ τῆς 8^{ης} ἀπαιτήσεως τῆς ἐταιρείας ἰσχυρίζεται τὰ ἑξῆς:

«Ὡς πρὸς τοὺς τόκους τοὺς ὁποίους ζητεῖ ἢ Ἐταιρεία ἐπὶ τῶν ποσῶν τῶν δῆθεν παρα-

νόμως κατακρατουμένων, ἢ αἰτήσεις αὐτῆ πίπτει ἀφ' ἐαυτῆς ἀφ' οὐ οὐδὲν τῇ ὀφείλεται ὡς κεφάλαιον. Παρατηροῦμεν, ἄλλως τε, ἀπαξ διὰ παντός, ὅτι, κατὰ τὸ ἀρθρον 55 τῆς συμβάσεως, πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ Ἐταιρείας θὰ λύεται συμφώνως πρὸς τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους: ἀλλὰ κατὰ τοὺς Νό-

» μους τούτους οὐδεμία ἀπαίτησις διὰ τόκους
 » δύναται νὰ γείνη δεκτὴ ἐναντίον τοῦ κράτους
 » ἄνευ ἀγωγῆς κατὰ τοὺς νομίμους τύπους.
 » Οὕτω μόνον μετὰ τὴν νόμιμον ἐπίδοσιν τῆς
 » ἀγωγῆς εἶναι δυνατὸν νὰ λογίζωνται οἱ τό-
 » κοι διὰ πᾶν τυχὸν ὀφειλόμενον ποσὸν ὑπὸ
 » τοῦ Κράτους (Νόμος ΧΛ τῆς 27ης Ἰουνίου
 » 1877 καὶ Νόμος ΓΤΟΕ τῆς 15 Ὀκτωβρίου
 1909)».

Αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τοῦ νόμου δεόν νὰ
 ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν διὰ τὸ ζήτημα τῶν τόκων
 ὑπερμερίας.

Νόμος ΧΛ τῆς 27 Ἰουνίου 1877.

«Ὁ νόμιμος ἔξ ὑπερμερίας τόκος πάσης
 τοῦ Δημοσίου ὀφειλῆς ὀρίζεται εἰς 8% πλὴν
 ἐὰν ἄλλως ὠρίσθῃ διὰ συμβάσεων ἢ εἰδικῶν
 νόμων ἢ ὑπάρχη ἤδη περὶ τούτου τελεσιδικιοῦ
 δικαστικῆ ἀπόφασις».

«Ὁ εἰρημένος τόκος ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐπι-
 δόσεως τῆς ἀγωγῆς. Τόκος δὲ ἐπὶ τόκου καὶ
 παντὸς ἄλλου ἐκκαθαρισμένου καρποῦ πληρῶ-
 νεται μόνον ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν τελεσιδικίαν
 ἐπιταγῆς, μὴ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν
 μεταγενεστέρων ἐπιταγῶν, πλὴν ἐὰν τὸ Δημό-
 σιον καθυστέρησε τὴν πληρωμὴν ἐπὶ μίαν
 ὀλόκληρον χορῆσιν».

Νόμος ΓΤΟΕ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1909.

Ἄρθρον 1ον

«Ἡ § α' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΧΛ
 τῆς 27 Ἰουνίου 1877 ἀντικαθίσταται οὕτως»:

«Ὁ νόμιμος καὶ ὁ τῆς ὑπερμερίας τόκος
 πάσης τοῦ Δημοσίου ὀφειλῆς, ὀρίζεται εἰς 6%
 ἐτησίως, πλὴν ἂν ἄλλως ὠρίσθῃ διὰ συμβά-
 σεως εἰδικοῦ νόμου».

Ἄρθρον 2ον

«Μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νό-
 μου τούτου καταβάλλεται ὁ αὐτὸς τόκος τῶν
 6% καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ κατὰ τοῦ Δημο-
 σίου ἀπαιτήσεων, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν
 τελεσιδικίως ἀνεγνωρισμένων, ὑπὲρ ὧν ἀνώτε-
 ρος ἐπεδικάσθη τόκος».

Ἡ αἴτησις δὲν ἐγένετο κατὰ τοὺς νομίμους
 τύπους. Δύναται τις ἐπομένως νὰ παραδεχθῇ
 ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ δικαστήρια, ἐν ἧ περιπτώσει
 ἤθελον δικάσει ἐπὶ τῶν εἰκοσι πέντε τῆς Ἐται-
 ρείας αἰτημάτων, δὲν θὰ ἀνεγνωρίζον τόκους
 ὑπερμερίας. Οἱ δαιτητὰι ἐν τούτοις ἔκρινον
 ὅτι ἐν τῇ ἰδιότητί των ταύτῃ ἠδύναντο ἐλευ-

θερώτερον νὰ ἐξετάσωσι τὸ θέμα, ἔχοντες πάν-
 τοτε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ στηριξῶσι τὴν ἀπό-
 φασιν αὐτῶν ἐπὶ τῶν διατάξεων τῆς συμβά-
 σεως. Ἐὰν οἱ δαιτητὰι δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα
 νὰ ἐπιδικάσωσιν ὑπὲρ τῆς Ἐταιρείας ἀποζη-
 μιώσεις παρὰ τὰς διατάξεις τῆς συμβάσεως,
 δὲν θεωροῦσιν ἔξ ἄλλου ἑαυτοὺς ὑποχρέους
 νὰ συμμορφωθῶσι καθ' ὀλοκληρίαν πρὸς τὸν
 τύπον τῆς Ἑλληνικῆς διαδικασίας.

Ἐπὶ πλέον εἶναι ἀμφίβολον ἂν τὸ ἄρθρον
 55, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ διαφορὰ θὰ ἐδικά-
 ζετο «κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας», πρέπει
 ἐπίσης νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῇ περιπτώσει τῆς
 δαιτησίας τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ § 2 τοῦ
 αὐτοῦ ἄρθρου.

Τὸ ἄρθρον 55 τῆς συμβάσεως περιλαμ-
 βάνει:

« Δικαιοδοσία »

« Πᾶσαι αἱ ἀμφισβητήσεις καὶ αἱ διαφο-
 ραί, αἵτινες ἤθελον ἐγερθῆ εἴτε μεταξὺ τῆς
 Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀναδόχου Ἐταιρείας, εἴτε
 μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν τρίτων διὰ τε τὴν ἐκ-
 τέλεσιν καὶ τὴν ἐρμηνείαν τῆς παρούσης συμ-
 βάσεως καὶ τῶν συνημμένων αὐτῇ συγγρα-
 φῶν, καὶ ἐν ἧ ἔτι περιπτώσει τὸ ἀντικείμενον
 τῆς διαφορᾶς δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ χρη-
 ματικῶς, ὑποβληθῆσονται εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀ-
 θηνῶν, τὸ ὁποῖον θέλει δικάζει ὡς δαιτη-
 τῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους τῆς χώρας,
 ἀποκλειομένης πάσης ἄλλης διαδικασίας συνο-
 πτικῆς, καὶ κατὰ προτίμησιν πάσης ἄλλης ὑπο-
 θέσεως, καὶ ταῦτα ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως φι-
 λικῆς συμφωνίας ἐπερχομένης μεταξὺ τῶν με-
 ρῶν.

« Συμφωνεῖται παρομοίως, ὅτι τὰ δύο συμ-
 βαλλόμενα μέρη ἔχουσι πάντοτε τὸ δικαίωμα
 ὅπως ἐκ συμφώνου προκαλῶσιν ἀπόφασιν ἐπὶ
 πάσης τυχὸν ἐγερθησομένης διαφορᾶς μεταξὺ
 αὐτῶν διὰ τοῦ μέσου τῆς δαιτησίας, καθ' ὅλην
 τὴν διάρκειαν τῆς παραχωρήσεως. Ἐν τοιαύτῃ
 περιπτώσει ἑκάτερον τῶν μερῶν θέλει διορί-
 ζει ἓνα δαιτητὴν, ὅστις δύναται νὰ ἦναι καὶ
 ξένης ἐθνικότητος, καὶ ἐν ἧ περιπτώσει οἱ δύο
 οὔτοι δαιτητὰι δὲν ἤθελον συμφωνήσει, θέ-
 λουσι διορίξει πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας τρί-
 τον δαιτητὴν, ὡς τοιοῦτον δὲ εἶτε τὸν Πρόε-
 δρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἴτε τὸν Διοικητὴν
 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, εἴτε τὸν
 Κοσμητορα τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ
 Πανεπιστημίου.

Ἐὰν δὲν συμφωνήσωσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ
 ἐπιδαιτητοῦ, ἡ ὑπόθεσις ἀχθήσεται ἐνώπιον
 τοῦ Ἐφετείου, ὡς εἴρηται ἐν τῇ προηγουμένη
 παραγράφῳ ».

Ἡ διάταξις «κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας» δὲν ἀναφέρεται εἰμὴ εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ ἄρθρου 55 ἐν ἣ γίνεται μνεῖα περὶ τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου.

Ἐν ταῦτοις οἱ διαιτηταὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ὀφείλουσι, λαμβάνοντες τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, νὰ τηρήσωσι τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τῆς χώρας· ὅτι δηλαδὴ δέον νὰ ἐκδώσωσι τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ πνεῦμα τῶν νόμων τῆς χώρας καὶ ἐφαρμόζοντες τὰς διατάξεις τῆς συνήθους διαδικασίας ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῆς διαιτησίας.

Ἐὰν λοιπὸν κατὰ τὴν συνήθη Ἑλληνικὴν διαδικασίαν οἱ τόκοι ὑπερημερίας δὲν λογίζονται εἰ μὴ μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἀγωγῆς, οἱ διαιτηταὶ ἀποδέχονται κατὰ συνέπειαν ὡς ἀρχὴν πρὸς ὑπολογισμὸν τῶν τόκων τούτων, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ Ἐταιρεία ἐζήτησεν ὅπως ἀνατεθῆ εἰς διαιτησίαν ἢ διαφορὰ αὐτῆς. Ὑπολογίζουσιν ὁμως τὴν βραδύτητα ἣν ἡ Κυβέρνησις παρὰ τὸ πρέπον προεκάλεσεν ἀπαντῶσα εἰς τὰς ὑποβληθείσας ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἀπαιτήσεις τὴν 8/21 Φεβρουαρίου 1910.

Οἱ διαιτηταὶ ἀποδέχονται τόκον, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, 6% καὶ οὐχὶ τὸν ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας αἰτούμενον 8%.

Αἱ αἰτήσεις πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ βραδύτητας ἐν ταῖς πληρωμαῖς θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν διαφόρων ζητημάτων. Διατυπῶνται ἐπίσης ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας αἰτήσεις ἀποζημιώσεως βασιζομένης ἐπὶ τόκων ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῶν αἰτημάτων αὐτῆς μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους 1910, ὡς π.χ. αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ ζήτημα 8 (Ἐπίχωμα Μανδρίτσας) ἀπαιτήσεις.

Ἐπὶ πλεόν ἡ Ἐταιρεία, ἐν ταῖς συμπληρωματικαῖς αὐτῆς σημειώσεσιν, αἰτνεὺς υπεβλήθησαν εἰς τοὺς διαιτητὰς ἐν Ἀθήναις, μετὰ τῆς ἀνταπαντήσεως, ἠγειρεν ἀξιώσεις πρὸς πληρωμὴν τόκων ὑπερημερίας διὰ τὰ ἔτη 1910 καὶ 1911.

Οἱ διαιτηταὶ ἀποφαίνονται ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τούτων εἰς τὸ τέλος τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῆς 25ης ἀπαιτήσεως τῆς Ἐταιρείας.

Ἔπεται συνέχεια.

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ
ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΩΣ ΒΑΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΕΣΙΝ
ΤΩΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ

Συνέχεια

Μεταξὺ τῶν ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα ἰδιαίτερος ἐπιρρεάζουσι τὴν νέαν οἰκοδομικὴν τέχνην

παῖζει φυσικὰ ὁ σιδήρου τὸν κυριώτερον ὄλον. Αἱ μορφαὶ (σχήματα), τὰ ὁποῖα λαμβάνει, ἵνα εἶναι κατάλληλοι εἰς τὰς δι' αὐτῶν κατασκευὰς ἐλάχιστα ἀναλογοῦσι πρὸς τὸν εἰς ἡμᾶς κληρονομηθέντα πλούτων τῶν μορφῶν. Εἰς τὴν τὸσον πλουσίαν κληρονομίαν σχεδὸν δὲν εὐρίσκομεν τίποτε, τὸ ὁποῖον ἤθελε μᾶς εὐκολύνει τὴν καλλιτεχνικὴν διαμόρφωσιν τοῦ σιδήρου. Ἄν καὶ ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως συνεπέφερε τοῦτο ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν κυριαρχίαν τῆς ἀντιπαθοῦς ἀρχῆς τῆς ὠφελιμοτήτος, ἀφ' ἑτέρου ὁμως ἔσχεν ὡς εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα τὸ ὅτι ἐκεῖ, ὅπου ἡ τέχνη διεμόρφωσε τὸ ὑλικὸν αὐτὸ ἐγεννήθησαν πράγματι τελείως νέαι μορφαὶ καὶ τοιουτοτρόπως ἐδόθη ἡ μεγαλειτέρα ὠθησις πρὸς γένεσιν νέου ἔθιμου. Αἱ ἰδιότητες τοῦ σιδήρου εἶναι ὁμως πράγματι τὸσον ἐξαιρετικά, ὥστε οὗτος εἶναι εἰς θεοὺς σχεδὸν κάθε ἀπαίτησιν νὰ πληρώσῃ καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑλικοῦ τούτου κυρίως μόνον περὶ τῶν οἰκονομικῶν ὀρίων δύναται νὰ γίνῃ λόγος.

Εἶναι βεβαίως πολλὰ τὰ ἀντικείμενα, ὧν θὰ ἐπιρρεάζηται διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ σιδήρου ἢ κατασκευῆ καὶ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἡ αἰσθητικὴ ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσις οὕτως, ὥστε ἡ ὑπαρξίς των καὶ ἡ ἐκ ταύτης προκύπτουσα ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ μας οἰκοδομικοῦ τρόπου θεωροῦνται ὡς δυνάμενα ν' ἀποδώσωσιν ἴδια χαρακτηριστικά. Τὸ δυνατόν καὶ ἡ διευκόλυνσις τῶν πολλῶν οἰκοδομικῶν κατασκευῶν, τὸ ἀπεριόριστον εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν μεγεθῶν τῶν χώρων, ἡ ἐλευθέρα ἐκλογὴ σχήματος ὀροφῆς, ἡ μεγάλη ἐλάττωσις τῶν διαστάσεων τῶν τοίχων, ἡ ἀσφάλεια κατὰ τοῦ πυρός, ὁ τὸσον σοβαρῶς ἐλαττωθεὶς χρόνος οἰκοδομῆς καὶ τόσα ἄλλα εἶναι πράγματα, ἅτινα ὀφείλομεν μόνον εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ὑλικοῦ τούτου. Τὰς πλείστας κατασκευὰς ὀφείλει ὁ ἀρχιτέκτων νὰ κανονίξῃ μόνος του εἰς τὰς ἐκάστοτε περιπτώσεις. Τοῦτο ὁμως δὲν σημαίνει ἀδιάλειπτον ἐπιδιώξιν καὶ παραδοχὴν κάθε νεωτερισμοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατασκευὴν καὶ τὰ ὑλικά, ἀλλ' ἀπαιτεῖ προσέτι ἀπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα ἰσχυρῶς χαρακτηριζομένην, φυσικὴν ἐπινοητικότητα. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι πρὸς ἐπιτυχίαν πάντων τούτων εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἡ μεγάλη πείρα.

Ἐτερον νέον ὑλικόν, ὅπερ κατέκτησε καὶ ὁσημέραι κατακτᾷ εὐρὺ ἔδαφος εἰς ὄλους τοὺς κλάδους τῆς νέας οἰκοδομικῆς τέχνης, εἶναι τὸ ἐκ τσιμέντου σκυροκονίαμα αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἢ ἐν συνδυασμῷ μετὰ σιδήρου, τοῦτο δὲ ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ τούτου πλεονεκτήματα. Ἡ γνῶσις καὶ ἡ